

מועד קטן כ

שאלה: בעא מיניה אביי מרבה: קברו ברגל, רגל עולה לו למנין שלשים או אין רגל עולה לו למנין שלשים?

- למנין שבעה לא קמיבעיא לי - דלא נהגא מצות שבעה ברגל.
- כי קא מיבעיא לי - למנין שלשים, דקא נהגא מצות שלשים ברגל. מאי?
תשובת רבה: אמר ליה: אינו עולה.
קושי 1 על רבה: איתיביה:
- **הקובר את מתו שני ימים קודם הרגל - מונה חמשה ימים אחר הרגל, ומלאכתו נעשית על ידי אחרים, ועבדיו ושפחותיו עושים בצנעא בתוך ביתו, ואין רבים מתעסקין עמו, שכבר נתעסקו בו ברגל. כללו של דבר: כל שהוא משום אבל - רגל מפסיקו, וכל שהוא משום עסקי רבים - אין רגל מפסיקו.**
- **קברו שלשה ימים בסוף הרגל - מונה שבעה אחר הרגל. ארבעה ימים הראשונים - רבים מתעסקין בו, שלשה ימים האחרונים - אין רבים מתעסקין בו, שכבר נתעסקו ברגל. ורגל עולה לו.**
מאי לאו אסיפא?
תירוץ: לא, ארישא.
- **קושי 2 על רבה:** איתיביה: רגל עולה לו למנין שלשים, כיצד? קברו בתחילת הרגל - מונה שבעה אחר הרגל, ומלאכתו נעשית על ידי אחרים, ועבדיו ושפחותיו עושין בצנעא בתוך ביתו, ואין רבים מתעסקין בו, שכבר נתעסקו בו ברגל, ורגל עולה לו! תיובתא.
תשובות אחרות לשאלה: כי אתא רבין אמר רבי יוחנן: אפילו קברו ברגל. וכן אורי ליה רבי אלעזר לרבי פדת בריה: אפילו קברו ברגל.

הבאת ברייתא:

	רבי אליעזר	חכמים
המחלוקת	קיים כפיית המטה שלשה ימים קודם הרגל - אינו צריך לכפותה אחר הרגל	אפילו יום אחד, ואפילו שעה אחת
אמר רבי אלעזר ברבי שמעון - הן הן דברי בית שמאי, הן הן דברי בית הלל	שבית שמאי אומרים: שלשה ימים	ובית הלל אומרים: אפילו יום אחד.

פסיקת הלכה: אמר רב הונא אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן, ואמרי לה אמר להו רבי יוחנן לרבי חייא בר אבא ולרב הונא: אפילו יום אחד, אפילו שעה אחת.
עוד פסיקה: רבא אמר: הלכה כתנא דידן, דאמר שלשה.
עוד פסיקה: רבינא איקלע לסורא דפרת, אמר ליה רב חביבא לרבינא: הלכתא מאי? אמר ליה: אפילו יום אחד, ואפילו שעה אחת.

שאלה: יתיב רבי חייא בר אבא ורבי אמי ורבי יצחק נפחא אקילעא דרבי יצחק בן אלעזר, נפק מילתא מבינייהו: מנין לאבילות שבעה?

תשובה: דכתיב **והפכתי חזיכא לאבא** מה חג שבעה - אף אבילות שבעה.

קושי: ואימא עצרת, דחד יומא!

תירוץ: ההוא מיבעי ליה לכדריש לקיש, דאמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה: מנין לשמועה רחוקה שאינה נוהגת אלא יום אחד - דכתיב **והפכתי חזיכא לאבא**, ואשכחן עצרת דאיכרי חד יומא חג.

הבאת ברייתא בנושא שמועה רחוקה:

	רבי עקיבא	חכמים
שמועה קרובה נוהגת שבעה ושלשים, שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד. איזו היא קרובה ואיזו היא רחוקה? קרובה - בתוך שלשים, רחוקה - לאחר שלשים	שמועה קרובה נוהגת שבעה ושלשים, שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד.	אחת שמועה קרובה ואחת שמועה רחוקה - נוהגת שבעה ושלשים

פסיקת ההלכה: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: כל מקום שאתה מוצא יחיד מקיל ורבים מחמירין - הלכה כרבים, חוץ מזו, שאף על פי שרבי עקיבא מקיל וחכמים מחמירין - הלכה כרבי עקיבא. דאמר שמואל: הלכה כדברי המקיל באבל.

מעשה: רב חנינא אתיא ליה שמועה דאבוה מבי חוזאי, אתא לקמיה דרב חסדא. אמר ליה: שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד.

עוד מעשה: רב נתן בר אמי אתא ליה שמועה דאימיה מבי חוזאי, אתא לקמיה דרבא. אמר ליה: הרי אמרו: שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד בלבד.

קושי: איתיביה: **במה דברים אמורים - בחמשה מתי מצוה, אבל על אביו ועל אמו - שבעה ושלשים!**

תירוץ: אמר ליה: יחידאה היא, ולא סבירא לן כוותיה. דתניא: **מעשה ומת אביו של רבי צדוק בגינזק, והודיעוהו לאחר שלש שנים, ובא ושאל את אלישע בן אבויה וזקנים שעמו, ואמרו: נהוג שבעה ושלשים.**

